

КЛІНІЧНИЙ ПРОВІЗОР У ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ – РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ

Міщенко О. Я., Осташко В. Ф.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації

Кафедра клінічної фармакології

clinpharmacol_ipksph@nuph.edu.ua

Вступ. У 1998 р. в Україні введено спеціальність «Клінічна фармація». Які реалії сьогодення фахівців цієї галузі за понад 20 років існування спеціальності?

Мета дослідження – визначення міри реалізації прав спеціаліста «клінічний провізор» у закладах охорони здоров'я (ЗОЗ) України.

Методи дослідження. Аналіз анкетування клінічних провізорів ЗОЗ України за допомогою розробленої анкети-опитувальника, спрямований на встановлення повноти реалізації їх прав під час трудової діяльності.

Результати досліджень. За допомогою анкети-опитувальника, розробленої на кафедрі клінічної фармакології Інституту підвищення кваліфікації спеціалістів фармації (ІПКСФ) НФаУ, проанкетовано 20 клінічних провізорів, що проходили підвищення кваліфікації на курсах тематичного удосконалення в ІПКСФ протягом 2018-2019 навчальних років. Встановлено, що всі 100 % опитаних працюють на посаді «клінічний провізор», 50% (10) – у лікарнях, решта – в аптечних закладах. Всі опитані у своїй роботі керуються чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та ЗОЗ, організацію фармацевтичної служби. Всі 100 % проанкетованих реалізують право: отримувати інформацію, необхідну для виконання своїх посадових обов'язків; брати участь у нарадах, на яких розглядаються питання, що стосуються їх компетенції; підвищувати свою професійну кваліфікацію на курсах удосконалення. Натомість 87,5 % з опитаних клінічних провізорів реалізують наступні права: вносити на розгляд керівництва пропозиції щодо покращення їх роботи; в межах своєї компетенції повідомляти керівництву про недоліки, виявлені в процесі діяльності та пропозиції щодо їх усунення; вимагати від керівництва сприяння у виконанні ними посадових обов'язків; давати вказівки середньому та молодшому медичному персоналу в межах своєї компетенції.

Висновки. Практично всі клінічні провізори ЗОЗ України реалізують достатньо прав для виконання своїх обов'язків, натомість 12,5 % опитаних клінічних провізорів висловили думку про недостатність їх реалізації і прагнуть повної їх реалізації для ефективності роботи.